

Güneş batıdan doğunca

Turan Bey: “Beşinci Şuânın Yirminci Meselesinde bahsedilen güneşin mağripten doğması ne demektir? Kıyametin kopmasına yakın güneş batıdan doğunca kaç gün süreyle kalacak? Bir gün mü kalacak? Belli bir süreye kadar devam mı edecek?”

Güneş, doğudan doğar; batıdan batar. Esasen “doğu ve batı” tâbirleri insanoğlunun diline, güneşin bu düzenli hareketlerinden aksetmiştir. Bu bir düzenli kânundur ve bu kanun, dünya var olduğu günden beri hiç bozulmamıştır. Yani İlâhî emir hep böyle gelmiştir. İlâhî emir güneşin başka yönlerden de doğmasını âmir bulunsaydı, güneş hiç tereddütsüz o yönlerden de doğardı. Çünkü güneş, Allah’ın emirlerine harfiyen itaatkârdır. Yıldızlar ve ağaçlarla berâber her an Allah’a boyun eğer, inkıyâd eder, secde eder.¹

Güneşin bu seyrinin, Allah’ın emrine eksiksiz itaatini ve harfiyen boyun eğişini yansıttığını Allah Resûlü (asm) şöyle beyan buyurur:

Ebû Zerr-i Gifârî (ra) anlatır: Güneşin battığı sırada bir gün Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) bana: “Ey Ebû Zer! Güneş nereye gidiyor, biliyor musun?” buyurdu. Ben: “Allah ve Resûlü (asm) daha iyi bilir” dedim. Resûlullah Efendimiz (asm): “Güneş gider; tâ Arşın altında secde eder. (Tekrar doğmak için) İzin ister ve ona izin verilir. (Nihâyet bir gün güneş, Âdemoğullarının fenâlıklarından ötürü sıkılır. Ve bu halde) Secde etmeye yaklaşır. Fakat secdesi kabul olunmaz. (Tekrar doğmak üzere) İzin ister; fakat izin verilmez. Ve ona: ‘Geldiğin yere dön!’ denilir. O da battığı taraftan doğar.”² Allah Resûlünün (asm) bu ihbarı, Kur’ân’ın; ‘Güneş yörüngesinde yürüyüp gitmektedir. Bu Aziz ve Alîm olan Allah’ın kânûnudur’³ âyetindeki kavlidir.”

Güneşin her doğuşunu Allah’ın emrine harfiyen inkıyadı ve boyun eğişi, her öğle vaktindeki yükselişini kıyamı, her zevalden sonraki eğilişini rükûu ve ufukta her yere kapanışını ise secdesi saymak mümkündür.

Güneşin batıdan doğuşu bir başka Kıyâmet hadisinde şöyle haber verilir: Ebû Hüreyre (ra) anlatmıştır: Resûlullah (asm) şöyle buyurdu (Uzun bir hadistir): “.....Tâ ki güneş batıdan doğar. İnsanlar bunu görünce topluca iman ederler. Fakat bu

zaman, daha önce iman etmemiş olan ve imanıla hayır kazanmamış bulunan hiçbir kimseye imanının fayda vermeyeceği bir zamandır.”4

Bedüzzaman Hazretleri, güneşin batıdan doğuşunun artık kıyametin kopuş saatinin başlangıcı demek olduğunu beyan eder. Bu bir yıkılış ve çözülüş başlangıcı olduğuna göre, artık güneşin ne kadar kalacağı önemli değildir. Kâinat bitmiştir artık! Zira bu öyle dehşetli bir saattir ki; insanoğlunun cürümleri, isyanları, ahlâksızlıkları ve çılgınlıkları ayyûka çıktığından; kâinâttan Hazret-i Muhammed’in (asm) risâlet nûru çıkmış, Kur’ân gitmiştir. Kur’ân’ın kuvve-i cazibesi kopmuş, yer kürenin ipi çözülmüştür. Kâinat bu sıkleti ve mes’ûliyeti taşıyamadığından divane olmuş, vefat etmiştir; yer küre başıboş serseri gibi olmuş, kafasını ve aklını kaybetmiş, şuursuz kalan başını bir gezegene çarpmıştır.5 Bu şiddetli çarpışma esasenâ€“emr-i İlâhî ile—kıyametin kopuş sürecinin de başlaması demektir. Çarpışmanın dehşetli etkisiyle yer küre mihverinden çıkar, hareketinden geri döner, batıdan doğuya olan seyahatini, doğudan batıya doğru değiştirir. Güneş, battığı ufukta bundan dolayı tekrar gözükmeğe başlar.6

Üstad Saîd Nursî’ye göre, artık semavî ve ulvî küreler “Kün!” emrine, yani “Mihverinden çık!” hitâbına mazhar olmuşlardır. Derken yıldızlar çarpışır, dev küreler oradan oraya savrulur, fezâ dev dalgalarla çalkalanır, milyonlarla güllelerin ve kürelerin müthiş sesleri ve sadâları kulakları patlatır. Dev kıvılcımlar, ateş topları, alevler dalga dalga yükselir. Dağlar uçuşur, denizler yanar ve yeryüzü düzlenir.7

Güneşin batıdan doğuşu kıyametin kopuş sürecinin başlangıcı olduğundan; artık zamansız olarak tevbe kapısı kapanmış, pişmanlık imkânı ortadan kalkmış, Âdemoğlu için dünya hayatı sona ermiştir.

Kâinatın çözülüşü, dağılışı ve yıkılışı sona erince, Cenâb-ı Hakk’ın emriyle yeni bir hayatın ve ebedî bir âlemin inşâ edileceği Kur’ân’ın beyanı ve taahhüdü altındadır.8

Dipnotlar:

- 1- Rahmân Sûresi, 55/4
- 2- Buhârî, 9/1321
- 3- Yâsîn Sûresi, 36/38
- 4- Buhârî, 12/2123; Diğer rivâyetler için bakınız: Müslim, Eşrâti’s-Sâ’a, 13
- 5- Lem’alar, s. 329
- 6- Şuâlar, s. 510
- 7- Sözler, s. 490
- 8- Bakınız: Yâsîn Sûresi, 36/79; Rûm Sûresi, 30/27